

Ῥόδιον (;) μεταφράσαντα διὰ στίχων τὰς ἑπτὰ τραγωδίας τοῦ Σοφοκλέους¹, Κελεστίνον Ῥόδιον (1798), γράψαντα ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κατὰ τινων φιλοσοφικῶν ληρημάτων². Εὐρίσκομεν δὲ ὑπάρχουσαν τῷ 1757 Σχολὴν μίαν³, τῷ δὲ 1817 Παναγιώτης τις μαθητὴς τοῦ Κούμα αὐτόθι ἐδίδασκεν⁴.

Ἐν Σίφῳ, μιᾷ τῶν Κυκλάδων, πολλοὺς μετὰ ταῦτα μουσοτραφεῖς παραγαγούση ἄνδρα, λέγεται περὶ τὸ 1687 συσταῖσα Σχολὴ ἀξιόλογος, Ἅγιος Τάφος ἐπιλεγομένη διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἐν Μετοχίῳ τοῦ Ἁγίου Τάφου εἰς Σχολὴν μεταβληθέντι ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων Πατριάρχου. Ἡ Σχολὴ αὕτη ἤκμασε κατὰ τὴν ἐφεξῆς ΙΗ' Ἐκατ.⁵, ὅτε τῷ 1775 ἐδίδασκεν αὐτόθι Ἐμμανουὴλ Τροχάνης, ὁ Λάκων, ποιήσας στίχους ἠρωϊκοὺς 786 εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Σωφρόνιον⁶, ἐφεξῆς δὲ τῷ 1780 ἐδίδασκεν ἐν αὐτῇ Μισαὴλ ὁ Πάτριος, ὕστερον ἐν Πάτμῳ διδάξας⁷. Λέγεται δ' αὐτόθι διδάξας καὶ Δανιὴλ ὁ Κεραμεὺς πρὸ τῆς ἐν Πάτμῳ διδασκαλικίας του. Μαθηταὶ ταύτης ἀνέβησαν Πατριαρχικοὺς καὶ Ἀρχιεπικοὺς θρόνους, αὐτόθι ἐδιδάχθη ὁ Μαυρογένης⁸, Γρηγόριος Ἱερομόναχος ἐν Δάκκᾳ τῶν Ἰνδιῶν διδάξας, κατ' ἀρχὰς καὶ Νεόφυτος ὁ Βάμβας, καὶ ἕτεροι. Διτηρήθη δὲ μέχρι ἐσχάτων, ὅτε μετὰ πολλῆς καρποφορίας ἐδίδασκεν ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἄλλην μέχρι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως (—1821) Νικόλαος ὁ Χρυσόγελως, (πολλὰς περιβλήθεις ὕστερον ἀρχὰς ἐν Ἑλλάδι,) πολλοὺς ἐνεγκοῦσα διδασκάλους ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ πλέον καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι διδάξαντας⁹.

(1) Ἰ. Δεκιγάλλα Σχεδίασμα σελ. 21.

(2) Αὐτόθι σελ. 47.

(3) Γεωργίου Κωνσταντίνου ἐν Προλεγόμενοις τοῦ Λεξικοῦ.

(4) F. Didot Voyage dans le Levant σελ. 346.

(5) Τῷ 1757. ὄρα σημ. 3.

(6) Ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 339 τῆς τοῦ Ἁγιοταφ. Μετοχ. Βιβλ.

(7) Ἰνδικὴ Ἀλληλογραφ. ὑπὸ Ἡλία Τανταλίδου σελ. 16'.

(8) Ἰσως ὁ ἐκ Μυκόνου (;) ἢ Πάρου Δ. Μαυρογένης, τῷ 1786 εἰς τὸν τῆς Οὐγκροβλαχίας ἀρθεις θρόνον, περὶ οὗ ὄρα Χρυσαλλίδ. Ἀθηνῶν Δ', 105 ἐν Σημ. γ'.

(9) Ζ. Δημητριάδου (ἐν ἀνεκδ. Πραγματεῖα περὶ Σίφου.)

